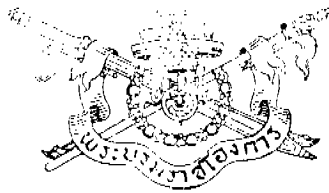


๑๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๓๓



พระบรมบัญญัติ

ธง (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติธง พุทธศักราช ๒๔๗๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ธง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา ๔ ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธง พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“(๔) ชักธงในโอกาสที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง หรือใน โอกาสที่รัฐมนตรีผู้รักษากฎตามพระราชบัญญัตินี้ประกาศให้ ชักได้ หรือในโอกาสที่ได้รับอนุญาตโดยเฉพาะจากเจ้า หน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราช บัญญัติธง พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๓๓

“มาตรา ๑๘ การชักธงชาติต่างประเทศตามมาตรา ๑๗ (๓) หรือ (๔) นี้ ต้องชักตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง ”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๔๗๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๕๓ หน้า ๘๖๕ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๘